Dosarul nr. 1a-3/2025 I instanţă
Nr. comp. 1-21187491-05-1a-06012025 Judecătorul Cherdivara Dumitru
Judecătoria Cimișlia
sediul central

D E C I Z I E
În numele Legii

21 ianuarie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele şedinţei, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Hudoba Valeri și Colev Grigori
grefier Sobor Marina, Vlah Vera
cu participarea:
procurorului Sîrbu Lilia, Palenco Radu, Sîrbu Maxim
avocatului inculpatului Cîrboba Harlampii
inculpatului Tarlev Andrei
părții vătămate *****
interpretului Topal Olesea

judecând în ședință publică, apelul declarat de către avocatul Cîrboba Harlampii în interesele inculpatului Tarlev Andrei, împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia sediul Central din 21 noiembrie 2024, pronunțată în cauza penală în privința lui:

Tarlev Andrei Ion, născut la *****, IDNP *****, originar și dom. r. Basarabeasca, *****, ***** nr.***** moldovean, cet. MDA, studii medii,

nesupus serviciului militar, locuiește în concubinaj anterior a fost judecat;

învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.art.201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal.

Cauza penală a parvenit pentru judecare în prima instanţă la judecătoria Cimișlia sediul central la data de 21 decembrie 2021. (vol. II, f.d.1)

Judecătoria Cimișlia sediul central a pronunţat sentinţa la data de 21 noiembrie 2024. (vol.II, f.d.132-142)

Cauza penală a parvenit pentru examinare în ordine de apel la Curtea de Apel Sud sediul Comrat la 06 ianuarie 2025. (vol.I, f.d.153)

Procedura citării legale a fost respectată.

Audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, audiind participanții la proces asupra apelului în cauză

C O N S T A T Ă:

Prin sentința judecătoriei Cimișlia sediul central din 21 noiembrie 2024, Tarlev Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 87 alin. (1) Cod penal pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul central nr.1-6/22 din 28.03.2024, prin care Tarlev Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin. (3) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore s-a înlocuit cu închisoare pe un termen de 60 (șaizeci) zile cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal lui Tarlev Andrei s-a adăugat, parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară emisă de către Judecătoria Cimișlia sediul central nr.1-6/22 din 28.03.2024, stabilindu-i definitiv pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Tarlev Andrei în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate în cadrul urmăririi penale în suma de 640 (șase sute patruzeci) lei.

S-a aplicat în privința lui Tarlev Andrei măsura preventivă sub formă de arest, până la intrarea sentinței în vigoare, dacă nu execută pedeapsa în baza altei sentințe sau dacă nu se află în stare de arest pe o altă cauză penală.

Termenul executării pedepsei aplicate urma a fi calculat din momentul reținerii lui Tarlev Andrei.

Prezenta sentință urma a fi executată imediat de către Inspectoratului de Poliție Cimișlia și Penitenciarului nr.13 Chișinău, în partea ce se referă la reținerea și arestul aplicat lui Tarlev Andrei. (vol.II, f.d.132-142)

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a reținut, că Tarlev Andrei Ion, la data de 18.04.2021, în jurul orelor 20:00 min., aflându-se în domiciliul amplasat pe ***** *****, *****, raionul Basarabeasca, în care locuiește cu concubina sa *****, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, manifestând comportament agresiv, a inițiat un conflict cu *****, în cadrul căruia a numit-o cu cuvinte necenzurate și i-a aplicat cu capul o lovitură în regiunea nasului, cauzându-i astfel leziuni corporale sub formă de fractură a oaselor nasului cu deplasare a fragmentelor, echimoză, care conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202114D0049 din 19 mai 2021 se califică ca vătămare corporală Uşoară.

De către organul de urmărire penală, acţiunile lui Tarlev Andrei au fost încadrate în baza art. 201[1] alin. (1) lit.a) Codul Penal cu indicii de calificare: violența în familie, adică *acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății*.

Cauza penală în prima instanţă a fost examinată în ordinea procedurii generale.

La data de 28 noiembrie 2024, ne fiind de acord cu sentința din data de 21 noiembrie 2024, avocatul Cîrboba Harlampii în interesele inculpatului Tarlev Andrei a înaintat apel asupra acesteia prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie achitat Tarlev Andrei în temeiul articolului 201[1] alin. (1) lit.a) din Codul penal din cauza lipsei în acțiunile lui a elementelor infracțiunii. (vol.II, f.d.148-152)

În motivarea apelului s-a indicat că instanța de judecată a aplicat pedeapsa în baza art. 201[1] alin. (1) din CP al RM sub formă de închisoare pe termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, apoi aplică art. 87 alin. (1) din CP și

pedeapsa numită prin sentința judecătoriei Cimișlia sediul central din 28.03.2024, prin care Andrei Tarlev a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din CP, sub formă de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității o înlocuiește cu închisoare pe termen de 60 zile, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Ulterior, în baza art. 84 alin. (4) din CP instanța de judecată adăuga parțial partea neexecutată a pedepsei, stabilită prin sentința judecătoriei Cimișlia din 28.03.2024 și numește pedeapsa definitivă sub formă de 2 ani și 3 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Indică că la calcularea aritmetică pedeapsa numită, adică pedeapsa definitivă, urma să fie mai puțin de 2 ani și 2 luni.

De asemenea, indică că prezenta cauză penală a fost pornită la 17.05.2021 de ofițerul de urmărire penală IP Basarabeasca A. Jelezoglo. (vol.I, f.d.1)

La 06.06.2021, OUP A. Jelezoglo prezintă un raport, în care indică că este bolnav.

În baza acestui raport, conducătorul Organului de urmărire penală I. Fitchevici emite ordonanța (vol.I, f.d.3) și prezenta cauză o transmite pentru efectuarea ulterioară a acțiunilor procesuale către ofițerul de urmărire penală A. Cotar. În dispozitivul ordonanței nu este indicat, că dosarul se transmite pe perioada aflării lui A. Jelezoglo în concediul medical. Este indicat – a-i transmite ofițerului de urmărire penală A. Cotar.

Astfel, susține că prin această ordonanță A. Jelezoglo a fost lipsit de împuterniciri pentru efectuarea acțiunilor procesuale pe prezenta cauză penală. Însă, la 10.06.2021 A. Jelezoglo, neavând dreptul de a efectua acțiuni procesuale, emite ordonanță (vol.I, f.d.7) privind prelungirea termenului de urmărire penală și ulterior efectuează acțiuni de urmărire penală fără a avea împuterniciri în acest sens. Acestea contravine art. 94 alin. (1) p. 4) din CPP, ce prevede că sunt inadmisibile probe, obținute de persoana care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale pe cauza penală.

Așadar, toate acțiunile procesuale efectuate de OUP A. Jelezoglo după 06.06.2021 pe prezenta cauză penală sunt probe inadmisibile. Prin urmare, trebuie să fie excluse din materialele cauzei și nu pot fi puse la baza sentinței.

Menționează că după cum rezultă din materialele cauzei penale, la 18.04.2021 la IP Basarabeasca a parvenit un mesaj telefonic precum că Andrei Tarlev a aplicat violență în privința *****. Mesajul a fost redat într-un raport de

polițistul serviciului de gardă A. Gavrilov, care a ieșit la fața locului în *****. La 18.04.2021 între orele 22:45 – 22:57 a întocmit un proces-verbal de constatare a faptului comiterii contravenției, la care a anexat explicațiile *****. Personal Andrei Tarlev a fost interogat la 19.04.2021 la orele 00:55. În acest proces-verbal de constatare a faptului comiterii contravenţiei, întocmit de A. Gavrilov, este indicat că Andrei Tarlev a comis infracţiunea, calificată ca faptă cu aplicarea agresiei. Acest document îi atribuie clientului lui statut de bănuit din momentul emiterii.

Menționează că în materialele cauzei există ordonanţa din 26.07.2021 de punere a lui Andrei Tarlev sub învinuire în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din CP.

Reieşind din acest fapt, urmează de înţeles că proces-verbal de constatare a faptului comiterii contravenţiei este acea ordonanţă, prin care organul de urmărire penală prima dată din momentul emiterii indică comiterea faptei, numele şi prenumele persoanei care a comis-o şi calificarea acţiunilor acesteia şi că se pune sub învinuire. Au trecut mai mult de 3 luni, instanţa de judecată în conformitate cu art. *****1 alin. (1) p. 6) din CPP urma să emită sentinţa de încetare a procesului penal. Adică există circumstanţe ce exclud pornirea urmăririi penale şi tragerea lui Andrei Tarlev la răspundere penală în baza art. 201^1 alin. (1) lit. a) din CP al RM.

În continuare, invocând prevederile art.art.101; 93 alin. (1); 93 alin. (2) și 99 alin. (2) Cod de procedură penală, a menționat că prin aprecierea probelor se înțelege activitate logică de determinare a pertinenței, admisibilității, veridicității fiecărei probe și suficienței lor pentru constatarea circumstanțelor, ce intră în obiectul probării și luării unei hotărâri procesuale pe cauza penală. Veridicitatea probei este corespunderea datelor reale conținute în aceasta. Veridicitatea se determină prin coroborarea probelor cu alte probe administrate pe cauza penală. Datele sunt considerate veridice dacă în timpul verificării acestea au fost confirmate prin alte probe existente pe cauză. A determina caracterul suficient al probelor înseamnă a constata un asemenea ansamblu de probe administrate, care este necesar pentru constatarea tuturor circumstanțelor infracțiunii și adoptarea unei hotărâri întemeiate.

Invocă că la etapa urmăririi penale, care a fost efectuată doar cu tendința de învinuire, nu au fost apreciate acţiunile părţii vătămate *****. ***** face abuz de băuturi alcoolice, însă OUP nu a întreprins măsuri pentru a o examina şi a-i determina starea de ebrietate alcoolică. Cu atât mai mult, în cadrul urmăririi

penale a fost efectuată confruntarea dintre inculpatul Andrei Tarlev şi pătimita *****, unde ea a declarat, că a apărut conflict din cauza lipsei de bani, el nu a aplicat violenţa fizică, nimeni nu a văzut conflictul.

Mai invocă că la audiere în şedinţa de judecată ***** a dat declaraţii contradictorii, referindu-se la faptul că ea nu locuieşte cu Andrei Tarlev şi ei se află în relaţii ostile. Alte probe întru confirmarea vinovăţiei lui Andrei Tarlev procurorul nu a prezentat în instanţa de judecată. Totul se bazează pe declaraţiile *****.

În acest caz, consideră că organele de urmărire penală au încălcat art. 6 (dreptul la un proces echitabil), art. 17 (interzicerea abuzului de drept) din Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale şi art. 2 alin. (5) din CPP al RM, ce constată că „în desfăşurarea procesului penal nu pot avea putere juridică legile şi alte acte normative care anulează sau limitează drepturile şi libertăţile omului, încalcă independenţa judecătorească, principiul contradictorialităţii, precum şi contravin normelor unanim recunoscute ale dreptului internaţional, prevederilor tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte".

Inadmisibilitatea acţiunilor de urmărire penală, ca probe, se confirmă şi prin art. 6 din Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 12 din 24.12.2012 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează participarea procurorului la judecarea cauzei penale", în care este indicat că *„instanţa de judecată poate dispune excluderea mijloacelor de probă, administrate la urmărirea penală, în cazul în care constată o încălcare substanţială şi semnificativă a unui act procesual prevăzut de art. 251 din CPP etc. (cauza Boicenco contra Moldovei din 11.06.2007, cauza Popovici contra Moldovei)"*

Conform art. 255 alin. (2) din Cod de procedură penală, *ordonanţa trebuie să fie motivată şi să cuprindă: data şi locul întocmirii, numele, prenumele şi calitatea persoanei care o întocmeşte, cauza la care se referă, obiectul acţiunii sau măsurii procesuale, temeiul legal al acesteia şi semnătura celui care a întocmit-o. Ordonanţa nesemnată de persoana care a întocmit-o nu are putere juridică şi se consideră nulă. Dacă organul de urmărire penală consideră că este cazul să fie luate anumite măsuri, face propuneri motivate în ordonanţă*.

Astfel, menționează că este evident că acţiunile de urmărire penală au fost ilegale şi probele administrate susmenționate sunt inadmisibile.

În baza celor expuse, consideră că vinovăţia inculpatului Andrei Tarlev în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din CP al RM nu a fost dovedită şi solicită să fie emisă sentinţa de achitare.

La data de 06 ianuarie 2025 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud sediul Comrat. (vol.II, f.d.153)

În ședința de judecată a instanței de apel avocatul Cîrboba Harlampii în interesele inculpatului Tarlev Andrei a menționat că și-au schimbat pretențiile apelului. Clientul său recunoaște vina și solicită o pedeapsă mai blândă în locul achitării.

A invocat că clientul său a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) cu numirea pedepsei de închisoare pe un termen de 2 ani. O pedeapsă anterioară sub formă de 240 de ore neremunerate în folosul comunității a fost înlocuită cu pedeapsa închisorii pe un termen de 60 zile cu ispășirea acesteia în instituția penitenciară de tip semiînchis. În baza art. 84 din Cod penal, aceste pedepse au fost comasate și numită o pedeapsă definitivă a închisorii pe un termen de 2 ani și 3 luni.

Atrage atenția că instanța a admis o eroare prin faptul că 60 de zile se echivalează cu 2 luni, atunci când pedeapsa definitivă este de 2 ani și 3 luni. Pedeapsa urma să fie nu mai mare de 2 ani și 2 luni.

A invocat că clientul său, în urma discuției, a declarat că recunoaște vina, doar punctează momentele ce țin de încălcarea normelor procesual-penale. Atrage atenția că dosarul a fost transmis de la un ofițer de urmărire penală la altul în baza ordonanței Direcției de urmărire penală. În cele din urmă, restituirea dosarelor a avut loc fără vre-o ordonanță în acest sens. Adică, ofițerul de urmărire penală Jelezoglo nu a avut atribuții de a continua examinarea dosarului penal și a continua urmărirea penală. Acest fapt reprezintă o încălcare și probele în acest sens urmează a fi recunoscute nevalabile.

Mai atrage atenția asupra unei încălcări ce a avut loc la 28 aprilie 2021. Agentul constatator a constatat că clientul său a comis acțiunea de violență în familie. Dar învinuirea i-a fost înaintată la 17 iulie a aceluiași an. În conformitate cu art. 63, acesta era în drept să fie reținut, în calitate de bănuit, pe o perioadă nu mai mare de 3 luni, dar la caz termenul depășește perioada de 3 luni.

Atrage atenția instanței că clientul său are antecedente penale stinse. Pe rolul Curții de Apel Comrat, în privința lui Tarlev se află un dosar penal pe art. 264^1 Cod penal. A fost examinată la 13 octombrie 2025 și urmează a fi pronunțată o decizie

motivată.

Reieșind din toate circumstanțele enumerate, solicită ca clientului său să-i fie numită o pedeapsă non privativă de libertate.

În ședința de judecată a instanței de apel inculpatul Tarlev Andrei a declarat că susține poziția avocatului său.

În şedinţa de judecată a instanței de apel procurorul Sîrbu Maxim a solicitat respingerea apelului înaintat, cu menținerea fără modificări a sentinței judecătoriei Cimișlia, sediul central din 21 noiembrie 2024.

Cu privire la alegațiile legate de încălcări procedurale admise la 17.05.2021, a menționat că prin ordonanța organului de urmărire penală Basarabeasca Jelezoglo a dispus începerea urmăririi penale în temeiul unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(1) lit.a) Cod penal și prin ordonanța din 07.06.2021 de șeful Secției Urmărire Penală a IP Basarabeasca, s-a retras cauza penală din gestiunea ofițerului superior de urmărire penală Jelezoglo A. cu transmiterea acestuia în gestiunea altui ofițer dat fiind faptul că acest s-a aflat în concediu medical. Astfel, consideră că nu au fost încălcate prevederile art. 251 din Cod de procedură penală, respectiv nu poate fi sistată examinarea sau cercetarea urmăririi penale dacă lipsește ofițerul de urmărire penală sau procurorul. Aceasta este transmisă de la unul la altul ca să fie eficient cercetată cauza.

Cu privire la alegațiile apărării referitoare la încălcarea pretinsului termen de bănuit/învinuit, consideră că acestea sunt nefondate. Or, termenul a fost respectat conform Codului de procedură penală, și anume perioada după ce a fost recunoscut în calitate de bănuit a fost înaintată calitatea de învinuit.

Referitor la sancțiunea aplicată, consideră că aceasta este legală și consideră că instanța corect a delimitat infracțiunea. Iar conform art. 84 alin. (4) din Codul penal i-a fost aplicată pedeapsa de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni închisoare. Mai mult ca atât, ultimul a fost anterior judecat. Personalitatea acestuia denotă că este predispus la săvârșirea de noi infracțiuni. În vederea evitării unor recidive în viitor, consideră că instanța corect a apreciat și i-a stabilit pedeapsa. Susține sentința ca una legală și solicită să fie menținută.

În ședința de judecată a instanței de apel partea vătămată ***** a declarat că susține poziția procurorului.

Audiind participanții la proces, verificând argumentele invocate în apel prin prisma probelor administrate și cercetate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, Completul de judecată ajunge la concluzia ca apelul

declarat împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia sediul central din 21 noiembrie 2024, urmează a fi admis cu casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte.

Conform prevederilor art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, *termenul de apel este de 15 zile de la data pronunţării sentinţei integrale, dacă legea nu dispune altfel*.

Completul de judecată, consideră apelul avocatului Cîrboba Harlampii în interesele inculpatului Tarlev Andrei ca fiind declarat în termen, având în vedere că sentința a fost pronunțată la data de 21 noiembrie 2024, iar apelul a fost depus de către avocat la data de 28 noiembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, *sentinţele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepţia sentinţelor pronunţate de către instanţele judecătoreşti privind infracţiunile pentru a căror săvârşire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate*.

În corespundere cu prevederile art. 414 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, *instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei de apel. În vederea soluţionării apelului, instanţa de apel poate da o nouă apreciere probelor*.

Conform prevederilor art. 415 alin.(1) pct.2 Cod procedură penală, *instanţa de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentinţa parţial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), şi pronunţă o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanţă*.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod procedură penală, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată*.

Conform art. 2 alin.(1) și (2) Cod penal, *legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi*

integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât şi în drept, în privinţa persoanelor care l-au declarat.

În suportul celor enunţate supra relevant este că, în sensul cerinţelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunţat ori trebuia să se pronunţe prima instanţă şi care, prin apel, se transmit instanţei de apel sunt următoarele: dacă fapta reţinută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat şi, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanţe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanţă prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La caz, în urma demersului înaintat de partea acuzări, în vederea executării prevederilor alin. (1) și (2) art. 414 și art. 415 alin. (2) Cod de procedură penală al Republicii Moldova în ședința de judecată a instanței de apel au fost cercetate suplimentar probele examinate în prima instanță, și anume:

- adeverință de la primăria sat. Abaclia cu nr. 414 din 19.05.2021 (vol.I, f.d.100);

- caracteristică cu nr. 415 din 19.05.2021 de la Primăria sat. Abaclia (vol.I, f.d.101);

- certificat de la medicul narcolog cu nr. 101 01/01-5 din 18.05.2021 (vol.I, f.d.103);

- certificat de la Centrul de Sănătate Basarabeasca cu nr. 144-01/01-17 din 18.05.2021 (vol.I, f.d.105);

- cazier contravențional (vol.I, f.d.106);

- revendicare F – 246 pe numele lui Tarlev Andrei (vol.I, f.d.117-118);

- sentință din 19.11.2020 a judecătoriei Cimișlia, sediul central (vol.I, f.d.120-122);

- sentința judecătoriei Cimișlia din 25.01.2017 de încetare a procesului penal (vol.I, f.d.123);

- sentința judecătoriei Basarabeasca din 19.03.2015 (vol.I, f.d.124-127);

- decizia Curții de Apel Chișinău din 10.05.2017 (vol.I, f.d.128-134);

- încheierea de corectare a erorii a Curții de Apel Chișinău din 14.06.2017 (vol.I, f.d.135-137);

- decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30.01.2013 (vol.I, f.d.138-1*****);

- ordonanța procurorului a Procuraturii raionului Basarabeasca din 29.03.2021 (vol.I, f.d.140-145);

- sentința judecătoriei Cimișlia, sediul central din 19.11.2020 (vol.I, f.d.148-150).

Primordial, Completul de judecată constată că în apelul înaintat, partea apărării a solicitat emiterea unei noi decizii prin care să fie achitat Tarlev Andrei în temeiul articolului 201^1 alin. (1) lit.a) din Codul penal din cauza lipsei în acțiunile lui a elementelor infracțiunii, pe când în cadrul ședinței a instanței de apel, partea apărării și-a modificat cerințele, ***necontestând vinovăția inculpatului*** Tarlev Andrei, sentința instanței de fond fiind atacată de apărare doar în partea stabilirii pedepsei, care este considerată prea aspră.

Subsecvent, instanța de recurs se va expune doar asupra pedepsei aplicate inculpatului Tarlev Andrei.

La caz, Completul de judecată menționează că potrivit materialelor cauzei, se atestă faptul că prin sentința judecătoriei Cimișlia sediul central din 21 noiembrie 2024, Tarlev Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 87 alin. (1) Cod penal pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul central nr.1-6/22 din 28.03.2024, prin care Tarlev Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin. (3) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore s-a înlocuit cu închisoare pe un termen de 60 (șaizeci) zile cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal lui Tarlev Andrei s-a adăugat, parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară emisă de către Judecătoria Cimișlia sediul central nr.1-6/22 din

28.03.2024, stabilindu-i definitiv pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Tarlev Andrei în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate în cadrul urmăririi penale în suma de 640 (șase sute patruzeci) lei.

S-a aplicat în privința lui Tarlev Andrei măsura preventivă sub formă de arest, până la intrarea sentinței în vigoare, dacă nu execută pedeapsa în baza altei sentințe sau dacă nu se află în stare de arest pe o altă cauză penală.

Termenul executării pedepsei aplicate urma a fi calculat din momentul reținerii lui Tarlev Andrei.

Prezenta sentință urma a fi executată imediat de către Inspectoratului de Poliție Cimișlia și Penitenciarului nr.13 Chișinău, în partea ce se referă la reținerea și arestul aplicat lui Tarlev Andrei. (vol.II, f.d.132-142)

Astfel, instanța de apel ține necesar a statua că instanța de fond ***întemeiat*** a pronunțat în privința inculpatului Tarlev Andrei sentința de condamnare și ***corect*** a ajuns la concluzia că inculpatul Tarlev Andrei se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit.a) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Completul de judecată constatând faptul că, instanța de fond corect a stabilit că, în acțiunile inculpatului Tarlev Andrei sunt prezente toate elementele infracțiunilor imputate inculpatului, argumente pe care instanța de apel le acceptă şi pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudenţa şi practica CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert contra României* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deşi obligă instanţele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk contra Olandei*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanţă internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esenţiale supuse atenției sale.

Astfel, cât privește argumentele invocate de avocatul Cîrboba Harlampii în interesele inculpatului Tarlev Andrei, instanţa de apel constată că acestea sunt plauzibile, sentința instanței de fond urmând a fi casată în partea stabilirii pedepsei inculpatului Tarlev Andrei, din următoarele considerente.

Prioritar, instanța de apel atestă că în privința pedepsei aplicate inculpatului Tarlev Andrei, instanța de fond în motivarea sentinței emise a reținut că, „*în partea ce ține de solicitarea acuzatorului de stat privind înlocuirea pedepsei stabilite inculpatului în baza sentinței judecătoriei Cimișlia, sediul central din 28.03.2024 în baza art.264/1 alin. (3) Cod penal de 240 ore cu 60 zile de arest și cumularea acestui termen cu pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, instanța de judecată va admite parțial această solicitare și se va expune în partea dispozitivă*”.

Totodată, în partea dispozitivă a sentinței s-a indicat că, „*Tarlev Andrei se recunoaşte vinovat şi se condamnă în baza art. 201[1] alin. (1) lit. a), Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 87 alin. (1) Cod penal pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Cimişlia, sediul central nr.1-6/22 din 28.03.2024, prin care Tarlev Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin. (3) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore se înlocuieşte cu închisoare pe un termen de 60 (şaizeci) zile cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.* ***În*** *temeiul art.84 alin.(4) Cod penal lui Tarlev Andrei se adaugă, parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară emisă de către Judecătoria Cimişlia sediul central nr.1-6/22 din 28.03.2024,* ***stabilindu-i definitiv pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni închisoare****, cu executarea în penitenciar de tip* ***semiînchis***.”.

Contrar celor stabilite de prima instanță, Completul de judecată reține ca fiind întemeiate alegațiile avocatului prin care s-a indicat că „*la calcularea aritmetică pedeapsa numită, adică pedeapsa definitivă, urma să fie mai puțin de 2 ani și 2 luni*”.

Or, Completul stabilește că deși instanța de fond a indicat la aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal – cumularea parțială a pedepselor – totuși, se atestă că instanța a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară emisă de către Judecătoria Cimișlia sediul central nr.1-6/22 din 28.03.2024 - 2 (doi) ani și 3 (trei) luni închisoare.

Subsecvent, Completul de judecată constată că instanța de fond a aplicat eronat prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal la redactarea sentinței din 21 noiembrie 2024, în privința inculpatului Tarlev Andrei.

Astfel, urmează a se reține că, potrivit art. 84 alin. (4) din Codul penal, la stabilirea pedepsei definitive, cuantumul rezultat trebuia să fie mai mic de 2 ani și 2 luni închisoare.

Subsecvent, instanța de apel urmează să emită o nouă hotărâre în partea stabilirii pedepsei inculpatului Tarlev Andrei ținând cont de prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 alin. (1) Cod penal.

Referitor la solicitarea părții apărării privind aplicarea în privința inculpatului Tarlev Andrei a pedepsei non privativă de libertate, Completul de judecată o consideră ca fiind nefondată din următoarele.

Astfel, *potrivit prevederilor alin. (1) şi (2) art. 61 Cod penal al RM*, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Conform prevederilor art. 75 alin. (1) Cod penal al RM, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.*

Instanţa de apel remarcă că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerinţele stabilite de lege, de care sânt *obligate* să se conducă instanţele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Instanţelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a *principiului individualizării* pedepsei penale, luând în consideraţie caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârșite, persoana celui vinovat,

circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Totodată, Completul menţionează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, ***echitabilă***, adică în limitele sancţiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, care este capabilă de a contribui la realizarea unor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii Generale a Codului penal.

Iar, ***individualizarea*** pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

Astfel, după această clarificare, instanța de apel accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

E de menționat că cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Instanța de apel reține că, în conformitate cu art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea prevăzută la art.201^1 alin. (1) lit.a) Cod penal, după indicii calificativi se atribuie la categoria celor mai puțin grave, pentru săvârșirea căreia legea penală prevedea pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani (la momentul comiterii infracțiunii).

Completul ținând seama de circumstanţele cauzei în ansamblu și luând în considerație comportamentul inculpatului pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei, atitudinea acestuia față de fapta comisă şi pornind de la scopul pedepsei de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, de la principiul individualizării pedepsei penale, conving instanţa de apel de faptul că, instanța de fond la emiterea sentinței just a concluzionat că reeducarea și corectarea inculpatului Tarlev Andrei este posibilă numai cu aplicarea pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu principiul individualizării pedepsei (*art.7 Cod penal*) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanţa de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, motivul şi scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ţinându-se cont de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, luându-se în considerație datele despre personalitatea inculpatului și potrivit celorlalte materiale ale cauzei, instanța de apel constată că pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis va fi una echitabilă.

Totodată, ținând cont de prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, Completul de judecată va stabili lui Tarlev Andrei pedeapsa definitivă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit.a) Cod penal – adăugând, parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară emisă de către Judecătoria Cimișlia sediul central nr.1-6/22 din 28.03.2024 - sub formă de închisoare pe un termen de ***2 (doi) ani și 1 (una) lună***.

Completul de judecată consideră că anume pedeapsa cu închisoare va duce la realizarea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal așa cum, această pedeapsă are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, cât și prevenirea

săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane care eventual intenționează de a comite astfel de infracțiuni. Or, restabilirea echității sociale reprezintă o valoare supremă în societate şi este garantată de art. 1 alin. (3) din Constituţia Republicii Moldova.

Prin urmare, solicitarea părții apărării cu privire la aplicarea pedepsei non privativă de libertate, Completul de judecată ținând cont de circumstanțele speței, constată că aceasta este una prea blândă, or, la caz, scopul legii penale de restabilire a echității sociale nu poate fi atins prin aplicarea lui Tarlev Andrei a altei pedepse decât cea indicată supra.

Totodată, Completul de judecată consideră că anume această soluție își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Tarlev Andrei, or doar aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare, va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte, inclusiv ce ține de comportamentul său pentru viitor.

Instanța de apel menționează că corectarea inculpatului Balaban Lilian, ca scop al legii penale, presupune conștientizarea de către acesta a celor săvârşite şi reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societăţii, urmând a fi convins că respectarea legii penale este o necesitate şi că numai prin respectarea legii, el va putea evita aplicarea şi executarea altor pedepse.

Pentru motivele expuse mai sus, instanța de apel concluzionează asupra necesității admiterii apelului declarat de avocatul Cîrboba Harlampii în interesele inculpatului Tarlev Andrei împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia, sediul central din 21 noiembrie 2024, și va casa parțial sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță în această parte.

În rest dispozițiile sentinţei emise de instanța de fond la data de 13 noiembrie 2024 urmează a fi menținute.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 413-414, art. 415 alin. (1) pct. 2), art. 417-418, 422 Cod de procedură penală al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se admite apelul declarat de către avocatul Cîrboba Harlampii în interesele inculpatului Tarlev Andrei.

Se casează sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul central din 21 noiembrie 2024, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui Tarlev Andrei Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin. (1) lit.a) Cod penal, în partea pedepsei aplicate, ***cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care***:

În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal lui Tarlev Andrei se adaugă, parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară emisă de către Judecătoria Cimișlia sediul central nr.1-6/22 din 28.03.2024, **stabilindu-i definitiv pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani și 1 (una) lună închisoare**, **cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea în această perioadă a termenului aflării în detenție.**

În rest dispozițiile sentinței Judecătoriei Cimișlia, sediul central din 21 noiembrie 2024, se mențin.

Decizia este definitivă și executorie, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedinte de şedinţă, judecător:	Judecător:	Judecător:
MIRONOV Andrei	HUDOBA Valeri	COLEV Grigori